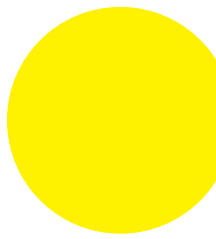

ایران

حضرت محمد (ص):

یاد و ذکر علی، عبادت است.

سخن روز

تاریخ دمشق، ۴۲

«علت مرگ: نامعلوم» یک فیلم به تمام معنا حرفه ای

«علت مرگ: نامعلوم» پس از سه سال توقف اکران می شود. خبر در حد یک روزنه کوچک در وانفاسای این دوران پراشوب و خبرهای هولناک مبتلا به دلهرهات می کند. اما وقتی به تماشای فیلم می نشینید حکایت دیگریست. بعد از سال ها به انزوا رفتن سینمایی اجتماعی، ناظر بر اثری پرقدردت و شریف می شوی که امید به زنده ماندن جوهر اندیشه در سینمای مستقل را پیش چشمات می آورد. فیلمی با تمام مشخصه های واقعی سینما از فیلمنامه و کارگردانی به غایت هوشمندانه تا فیلمبرداری و تدوین همسو با موضوع و بازی های درخشان مجموعه بازیگران و دل به دریا زند تهیه کنندهای که در رقابت با سرمایه های بادآورده میلیاردری با دست خالی شرایط ساخت اثری این چنین را فراهم آورده؛ همه و همه در کنار هم، لذت دیدن یک فیلم به تمام معنا حرفه ای را در جان جاری می کنند. به پاس حمایت از این اثر با ارزش، بجاست در نبود امکان تبلیغ فراگیر، هر کدام از ما تماشاگران، یک رسانه باشیم.

نقل قول

یادداشت رخشان پنی اعتماد
برای دعوت به تماشای یک فیلم

نگاره

هواپس ناچونمردانه سرد است، آی
دمت گرم و سرت خوش باد
سلامم را تو پاسخ گوی، در بگشای!

مهدی اخوان ثالث

طرح: احسان نوری نجفی

فضای مجازی

بازگشت افراد کاردان به عرصه فرهنگ

اکبر ایرانی، نویسنده و مدیرعامل مؤسسه پژوهشی میراث مکتوب در پستی به انتصاب رسول جعفریان، پژوهشگر تاریخ به ریاست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران واکنش نشان داده و نوشته: «خوشبختانه در دوره جدید کم کم شاهد بازگشت افراد صالح و باتجربه و کاردان به سمت های علمی و فرهنگی در دوزاربخانه فرهنگ و ارشاد اسلامی و علوم و فناوری هستیم. برخی انتصابات دوره قبل موجب دلسردی و یأس نخبگان شده بود و تلاش برای هرگونه تحولی هم بی ثمر بود؛ دکتر جعفریان، جنابعالی با کوله باری از تجربه چه در زمانی که متصدی ریاست کتابخانه مجلس شورای اسلامی بودید و چه دوره پیشین که کتابخانه مرکزی را مدیریت می کردید، کارهای ماندگار و مفیدی انجام دادید. البته انجام کارهای بزرگ بدون بودجه کافی و بدون حمایت مسئولان قابل انتظار نیست. شوربخانه در دوره قبل برای دریافت تصویر نسخ خطی ما با پخل گنجوران مواجه شدیم و از دریافت نسخ مورد نیاز محروم بودیم. نگاه تجاری به آثار فرهنگی داشتن، برخلاف منویات و مقاصد و افغان آن هاست. بزرگانی چون سیدمحمد مشکاة این نسخ را برای تحقیق و پژوهش به دانشگاه تهران و اسبابی کرده اند و طبعاً هرگونه مانع تراشی و حبس آثار باعث بی رونقی پژوهش و توقف توسعه علمی در کشور می شود. امیدواریم با توجه به سوابق ارزشمند شما که خود از نویسندگان و محققان پرکار زمانه ما هستید، شاهد خدمات رسانی و فعالیت های بیشتر در کتابخانه مرکزی باشیم.»

دعوت لیلی گلستان برای بازدید از یک نمایشگاه آنلاین

لیلی گلستان، نویسنده، مترجم و گالری دار در تازه ترین استوری خود خبر بازگشایی نمایشگاهی آنلاین را با دیدنال کنندگان صفحه اش به اشتراک گذاشته است. زمان برپایی این نمایشگاه که به آثار غلامرضا خنداننده لو اختصاص دارد بسیار کوتاه است؛ از هفتم دی ماه شروع شده و تنها تا دوازدهم همین ماه ادامه دارد. این نمایشگاه به میزبانی گالری گلستان برپا می شود. آثاری که دراین نمایشگاه در معرض تماشای علاقه مندان قرار گرفته اند با تکنیک رنگ و روغن و روی بوم خلق شده اند.

پیشنهاد تاتاری حمیدرضا نعیمی

حمیدرضا نعیمی، بازیگر و کارگردان تئاتر استوری اخیر خود را به انتشار تیزر تبلیغاتی نمایش «هدویگ» اختصاص داده است؛ نمایشی به کارگردانی نادر برهانی مرند که برداشتی آزاد از «مرغابی وحشی» اثر هنریک ایبسن و با نگاهی به ترجمه های بهزاد قادری، اصغر رستگار، میرمحمد عمیرانی و منوچهر انور است. رحیم نوروزی، امین میری، زکیه بهبهانی آهنگ، وحید حافظی، میثم صدر، میثم شهاب الدینی، افسانه اصیلی، حنا خواجه علی، معصومه احدی و بهرام ابراهیمی بازیگران این نمایش هستند. این نمایش داستان زنی کم بینا به نام «هدویگ» را روایت می کند که در مراسم اهدای جایزه نمایشنامه نویسان کم بینا، از رنج ها و رازهای خانوادگی اش پرده برمی دارد. در این داستان «هدویگ» با قلم خود، زندگی اش را روایت کرده؛ زندگی ای پر از خط خوردگی ها و زخم هایی که هرگز التیام نیافته اند. حمیدرضا نعیمی، تماشای این نمایش را تا یکم بهمن در سالن استاد سمندریان به روی صحنه می رود به علاقه مندان تئاتر پیشنهاد داده است.

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:

علی متقیان

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

پروانه ساخت
برای فیلم تازه عیاری

کیانوش عیاری که ساخت فیلم ها و سریال هایی چون «خانه پدری»، «کانه پاه»، «ویلیا ساحلی»، «پودن یا نبودن»، «روزگار قریب» و... را در کارنامه هنری اش دارد در مقام تهیه کننده برای ساخت فیلم تازه اش دورخیز کرده است. در جلسه اخیر شورای پروانه فیلمسازی، با تولید فیلم «حباب» به تهیه کنندگی کیانوش عیاری، کارگردانی ونویسنده کیجیتی قاسمی و ۵ فیلمنامه دیگر موافقت شده است. کیانوش عیاری اواسط آذرماه امسال مدتی به دلیل عارضه مغزی در بیمارستان بستری بود.

نمایش همکاری کروز
و اینیاریتو با تأخیر

«چودی» که عنوان موقتی برای فیلم آلفاندرو گونزالس اینیاریتو، کارگردان اسکاری مکزیک، با بازی تام کروز است، به این زودی ها اکران نخواهد شد. این فیلم که فیلمبرداری اش از نوامبر شروع شده به گفته کمیته ای برادران وارنر ۲ اکتبر ۲۰۲۶ اکران می شود. در این فیلم کروز نقش اصلی را بازی می کند و ساندر را هولر، ریز احمد، جان گودمن و... دیگر بازیگران آن هستند. این فیلم دربارۀ قدرتمندترین مرد جهان است که قبل از آن که فاجعه ای که به راه انداخته همه چیز را نابود کند، مأموریتی دیوانه وار را آغاز می کند. / مهر

مرثیه ای برای میراث ایران

یادداشت

هانی رستگار

روزنامه نگار و کارشناس میراث فرهنگی

میراث فرهنگی ایران به عنوان شناسنامه ای زنده و پویا، وظیفه ما را در پاسداشت و حفاظت از آن مضاعف می کند. در دنیای امروز که سرعت تغییرات ممکن است ما را از ریشه هایمان دور کند، این میراث به ما یادآوری می کند که پیشینه مان چه ارزشی دارد و چگونه می توانیم از آن الهام بگیریم تا آینده ای روشن و پایدار بسازیم. هرگز نباید روزی فرا برسد که به یاد ارزش های ملی و فرهنگی خود حسرت بخوریم و با افسوس از آنها صحبت کنیم. امروزه پیدا کردن هویت اجتماعی و موقعیت فرهنگی بسیار دشوار و پیچیده است. میراث فرهنگی در لغت از دو کلمه ساده تشکیل شده است؛ «میراث» که به معنای عناصر باقی مانده از گذشتگان است و «فرهنگ» که شامل آداب، روحیات و تعاملات اجتماعی انسان ها می شود؛ اما در عمق مفهوم میراث فرهنگی، معانی و کارکردهای متنوعی نهفته است که بیان آن را دشوار می کند. در دنیای امروز، جست و جوی برای یافتن جاذبه های هویتی و افتخار به گذشته ای پر زحس می شود که به ما کمک می کند وجود و خویشتن خود را در آن تعریف کنیم. بی تردید در دنیایی پر از تاریکی و یلبدی، یافتن مفهوم وجودی، هویت اجتماعی و مقام فرهنگی امری چالش برانگیز است.

نگاه به گذشته و هویتی که در قاب شجره نامه یک شهر، قوم یا ملت تعریف شده، می تواند مسیر روشنی برای زندگی امروز ما باشد. این تعاریف تجلی میراث فرهنگی در ابعاد مختلف هستند؛ از بقایای معماری و محوطه های تاریخی گرفته تا هنر، زبان، آداب و رسوم قومی و ذخایر طبیعی که بر زندگی روزمره نسل ها تأثیر می گذارد؛ یا براینبر میراث فرهنگی با زندگی هر فرد کره خورده و بخشی جدایی ناپذیر از ما و پیشینیان ماست.

میراث فرهنگی همچون درختی تنومند از ریشه های تاریخ، گذشته و فرهنگ یک ملت است. تخریب این درخت تبعاتی جبران ناپذیر در پی دارد. با هر یورانی، پرده ای از نقش ها و رنگ ها که بیانگر عشق، اندیشه و خلاقیت انسان هاست، پاره می شود. این تخریب، پیوند ما با نیاکان مان را قطع کرده و فرصت را از نسل های بعدی برای شناخت و درک هویت خویش سلب می کند. گنجینه ای از اساطیر و شخصیت های تأثیرگذار تاریخ یک ملت، بخشی از میراث فرهنگی جامعه ای متمدن است که با وجود کمبودها در زمان حاضر، همچنان هویت و اصالت مردم یک کشور را معرفی می کند؛ شخصیت هایی چون بوعلی سینا، حافظ، فردوسی و سایر بزرگان ایران در زمان خود به فرهنگ و

هنر این سرزمین خدمات شایانی ارائه داده و هویت ملت ایران را به جهانیان شناسانده اند.

شاهنامه به عنوان شناسنامه فرهنگی ایرانیان، ما را در داستان سربانی و تاریخ نگاری صاحب سبک می سازد. اخیراً شاهد افزایش علاقه به زبان فارسی و تلاش برای درک عمیق آثار ادبی مانند شاهنامه و غزلیات شاعران بزرگ هستیم. دانشگاه های معتبر جهان نیز رشته های زبان فارسی و ایران شناسی را به مقاطع دکتری اضافه کرده اند که خود نشان دهنده اهمیت این مقوله است.

ارتباط هویت تاریخی با چهره های نامدار این سرزمین و مردمان امروزی، تنها در یک عبارت خلاصه می شود؛ میراث فرهنگی. حفاظت و پاسداشت از این میراث برای انتقال آن به نسل های آینده، وظیفه ای تاریخی و مهم است که می تواند ما را در نظر آیندگان به نیکی معرفی کند یا در صورت عدم توجه، ما را به خاطر عدم نگهداری صحیح از موارث ملی مورد قضاوت قرار دهد. میراث فرهنگی ایران، نه تنها مجموعه ای از آثار و نمادها، بلکه داستان زندگی انسان هایی است که با عقل و احساس خود، دنیای رنگین تری را شکل داده اند. بیایید با حفظ و احترام به این دستاوردها، به نسل های آینده یادآور شویم جست و جوی هویت، همچون سفر در دل تاریخ، همواره ادامه دارد.

در این میان، سکوت ما بسان شریک جرم در این تخریب است. بی توجهی به میراث فرهنگی، کم اهمیتی به تاریخ و فرهنگ است که نه تنها به ما، بلکه به نسل های آینده آسیب می زند. اگر امروز صدای خود را بلند نکرده و از این گنجینه ها حفاظت نکنیم، فردا با حسرتی عمیق خواهیم نگرست به آنچه در دسترس مان نبوده و از دست رفته است.

پاسداری از میراث فرهنگی، مسئولیتی جمعی و تاریخی است. هر یک از ما می توانیم با آگاهی از اهمیت این آثار و تلاش در حفظ آنها، نقشی در جلوگیری از تخریب های آتی ایفا کنیم. بیایید هوشیار باشیم و با احترام به این گنجینه های نادر، دست در دست یکدیگر بگذاریم تا نسلی آگاه و متعهد به هویت فرهنگی خود پرورش دهیم.

تخریب میراث فرهنگی تاریخی، فقط ویرانی سنگ ها و بناها نیست، بلکه از بین رفتن تاریخ و فرهنگی است که باید از نسلی به نسل دیگر منتقل شود. این فاجعه، تنها زمانی پایان می یابد که ما برای پاسداری از هویتمان برخیزیم و زمین، آسمان و تاریخ را در کنار هم به احترام حفاظت کنیم. این مسئولیت ما تعیین کننده ارزشمند میراثی است که به آن افتخار می کنیم. گذر زمان را ما وای دارد تا در مورد جزئیاتی فکر کنیم که همیشه در اطراف ما بوده اند اما به آنها توجه نکرده ایم. بیایید بگذاریم روزی برسد که به خاطر نبود ارزش های ملی مان حسرت بخوریم. مناسبت ها و ایام گرامیداشت فرصتی برای ارزیابی اهمیت این مقولات در زندگی ما هستند و شاید تحول در باورهایمان به اقدامات مثبتی برای حفظ هویت و اصالتمان منجر شود.

عکس نوشت

«ایران» رادر صفحه های مجازی دنبال کنید

هرگاه کنارش می استادم چه در معنای استعاری کلمه چه به طور فیزیکی، خاطر فرقی شد. مدام می گفت زمان همه چیز را روشن می کند. جوری این را می گفت که من پیش خودم فرض می گرفتم زمان درست همان اتفاق هایی را مقدر خواهد کرد که هر دو دوست داریم پیش بیایند.

سایبان سرخ یولونا
جان برجرروایت رادیویی
خاطرات زاله آموزگار

زندگینامه و خاطرات زاله آموزگار، در پنج قسمت ۲۰ دقیقه ای ضبط شد. این روایت برای پخش از برنامه «کتاب شب» رادیو تهران از روز شنبه ۱۵ دی ماه تا چهارشنبه ۱۹ دی ماه در کنداکتور صدای پایتخت قرار می گیرد. طبق نوشته محمدباقر رضایی، نویسنده و سردبیر این برنامه دکتر زاله آموزگار از استادان فرهیخته، ساده، صمیمی و دوست داشتنی است که صداقت و اصالت او در رفتار و گفتار، زبانزد است. او را با لقب بزرگ بانوی مطالعات ایران باستان می شناسند. / ایستا

درنگ

پایانی بر یک سنت اشتباه

امیرحسین
علم الهدیکارشناس سینما
و اکران

با زهم شاهد تغییر کلیدی ترین شورای سینمایی کشور بودیم که عده ای رفتند و عده ای دیگر آمدند! شورای صدور پروانه نمایش بعد از ۴ دهه باز هم به همان سبک و سیاق این سال ها شاهد حضور آیین نامه هیأت وزیران بررسی فیلم های همکاران خود را بر اساس آیین نامه هیأت وزیران بررسی نمود. بخشی از جامعه سینمایی حضور همکاران خود را باعث فرصت مطلوبی برای کم کردن حساسیت های ممیزی ارزیابی می کنند و بخش دیگر از اینکه توسط همکاران خود باید ارزشان احیاناً دچار ممیزی شود به دیده «ذم» می نگرند!

نگارنده متقد است که اگر قرار است به نارتازاری ها در دولت چهاردهم به درستی و به شکل اصولی رسیدگی شود فارغ از امکان رسیدن به این خواست ملی؛ یکی از مهم ترین نارتازاری های سینما نحوه صدور پروانه نمایش فیلم ها است. در عصر جدید تکیه بر یک آیین نامه چند ده ساله و اصرار به ادامه این روش نشان از عدم توجه به ضرورت تغییر در همه ساختارهای سینمایی است! نمی شود در عصر فرا ارتباطات آنلاین بود و همچنان با نگاه دهه ۶۰ به سینمای آنلاین نگاه کرد! نمی شود به هر دلیلی تعدادی از شاغلین یک حرفه نسبت به اثر تصویری همکاران خود اظهار نظر ممیزی کنند. نمی شود همچنان با سه گزینه یک کشور توسط یک شورای با نگاه محدود اظهار نظر کرد! باید بپذیریم که راهی جز تبیین ساختار شورا «درجه بندی سنی» نداریم و این شورا بر اساس تخصص در دانش های مرتبط با کارکردهای اجتماعی سینما تشکیل شود تا بتوانیم بر اساس تجربه موفق کشورهای صاحب سینمای پیشرو قدم برداریم آنها چند دهه پیش مختصات مواجهه با یک اثر سینمایی را در حیات طبیعی آن فهم کردند.

القصة: وقت تنگ است و شتاب سرسام آور توسعه سینما در عصر هوش مصنوعی با نگاه دهه ۶۰ به ناکجا آباد ختم خواهد شد و نه به اعتلای آن...

این روزها و با آغاز فصل زمستان آبخار گنجانمهمدان که یکی از اماکن مهم گردشگری در استان همدان است، رنگ و بویی زمستانی به خود گرفته و با پرودت سردی هوا و یخ بستن این آبخار جلوه های زیبا و زمستانی و چشم نواز را در مقابل چشم گردشگران و مسافران به نمایش گذاشته است.

عکس: عبدالرحمن راضی نسیم